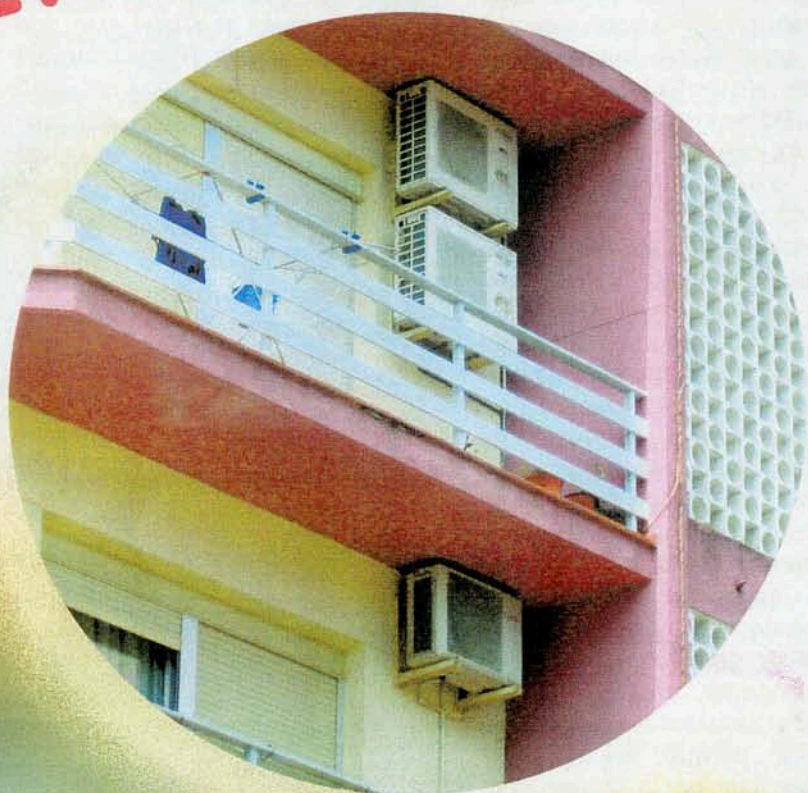

Número 544 - 21 de juliol 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

**BENVINGUTS A
BENICALOR**

i a més...
talls de llum, pudor als
carrers, el control del bany...

Els benicarlandos ens apuntem als condicionadors d'aire

Les fortes temperatures, els sorolls del carrer i les calors que desprenen altres aparells duen a milers de veïns a instal·lar-se'n un a casa. Les empreses d'instal·lació fan l'agost mentre que hi ha una desregulació important i una falta d'aplicació de la normativa. ANEPA adverteix, a més, que la meitat de les baixes laborals es deuen als efectes d'aquests aparells

text REDACCIÓ

Amb l'arribada de l'estiu es fa insuportable la calor. Uns mesos abans –però especialment quan el calor apreta – proliferen les demandes d'instal·lació d'aparells d'aire condicionat per refrescar llars, comerços i altres establiments. La refrigeració artificial ens ha dut a acostumar al cos a no poder estar a l'estiu sense unes temperatures que vagen dels 18 als 25 graus. Altes temperatures exteriors afecten el nostre estat d'ànim. Paco, treballador d'una de les quatre cases instal·ladores d'aparells d'aires condicionats de Benicarló, explicava que diàriament instal·la dos aparells de climatització. Aquesta mitjana als mesos de juliol i agost fa que l'estiu s'acabe amb un ritme de més de 400 aparells condicionadors instal·lats, mentre que al llarg de l'any el percentatge és anecdòtic. "Només ens recordem de l'aire quan fa molta calor", una afirmació que referma Ricardo Martínez, del departament comercial de Climaestrat.

"Aquestes setmanes son una bogeria i la gent vol tenir instal·lat l'aire l'endemà, quan amb tranquil·litat al llarg de l'any ho podrien preveure perquè els aparells serveixen tant per a l'hivern com per a l'estiu", explica Martínez. En el que coincideixen els venedors és en que les vendes depenen de la temperatura i d'allò de malament que la gent ho passa a les nits. "Quanta més calor més engoixa per posar l'aire, en canvi en anys de poca calor es venen menys", expliquen. Els aparells

instal·lats es troben ja al 12 per cent de les vivendes de l'estat espanyol.

Normativa aplicable

En la instal·lació d'aparells d'aire condicionat no hi ha una normativa genèrica aplicable però sí guies d'estalvi imprescindibles, per alleugerir el consum elèctric. Així el web de l'Agència Valenciana de l'Energia (AVEN) ofereix la possibilitat de descarregar-se guies d'estalvi que són molt interessants "Particularment sempre recomanem aparells amb l'eficàcia energètica més alta possible. Un avantatge molt important en hotels i oficines, però també aplicables a les llars, perquè la

gent posa els aparells a 19 graus quan amb unes bones condicions podríem estar divinament entre 25 i 28 graus i a més estalviant molta llum", afegeix Ricardo Martínez.

De fet, segons reconeixen els mateixos instal·ladors si tots posarem els aparells domèstics al màxim no hi hauria suficient llum en tota Espanya. La problemàtica de l'increment del consum energètic s'agreuja amb la instal·lació a les noves vivendes d'aire condicionat per tota la casa i dimensionant el confort per tots els punts de la vivenda. Els venedors apelen a la responsabilitat dels consumidors: "No té sentit tindre l'aire a tope i les finestres

“Anepa recomana mantindre la temperatura dels llocs de treball entorn als 22 graus”

ve de la pàgina anterior

obertes”. Altres dissenys, com l'Inverter garanteixen un estalvi energètic entorn al 40 per cent.

Els perills de l'aire

Els condicionadors d'aire generen un gran confort, purifiquen l'aire, regulen la humitat i temperatura, però també poden ser un perill amb un manteniment inadequat perquè pot suposar la generació de bacteries. El funcionament dels aparells fa que es condense humitat al passar l'aire per una zona freda, generant xicotetes acumulacions fins i tot un moc verdós. “Es poden tindre problemes de bacteries i una pèrdua de l'eficàcia energètica important”. ANEPA advertia la passada setmana que la meitat de les baixes laborals es deuen als efectes d'aquests aparells al entrar i sortir de zones amb diferències de temperatures molt contrastades, per això cal un bon estudi i ser conscient del perill dels constipats.

Les incomoditats

Cada dia els ajuntaments intervenen més en el dia a dia dels ciutadans i també regulen els més diversos aspectes, fins i tot, els aires condicionats. L'Ajuntament de Benicarló, segons instal·ladors consultats s'està posant cada vegada més inflexible amb els aparells. Segons pareix la decisió de posar-se unitats exteriors de condicionament a les noves vivendes, en patis interiors de forma indiscriminada, provoca el rebuig municipal i reté la cèdula d'habitabilitat. L'error es deu a que col·locar en un pati de llum desenes d'unitats és “tècnicament incorrecte” perquè “els aparells mouen una gran quantitat d'aire i es necessita un bon intercanvi tèrmic”, explica Martínez. “Es podria col·lapsar l'eficàcia i provocar vibracions, despreniments i avaries. Un augment de vibracions i pèrdua d'eficiència pot fer que el soroll augmente fins als 50-60 db”, el que provoca que la remor es pose fins i tot dins les vivendes, perjudicant els propietaris que busquen confort.

Recomanacions

L'Associació Nacional d'Entitats Preventives Acreditades (Anepa) recomana mantindre la temperatura dels llocs de treball entorn als 22 graus i beure abundant aigua per evitar la deshidratació. A més demanen als ciutadans fer un ús racional i adequat dels climatitzadors. Mals de cap, sequedat en la pell, dolor d'esquena, nàusees i mal de coll són alguns dels símptomes derivats de l'ús inadequat de l'aire condicionat.

Control de les zones de bany

PROGRAMA DE CONTROL DE LES ZONES DE BANY
ANÀLISI DE LES AIGÜES I INSPECCIÓ SETMANAL
Data: 10.07.2006-16.07.2006

Platja	qualificació 2005	Bandera Blava 2006	Para-sols	anàlisi aigua	aspecte aigua	neteja arena	entorn platja	serveis platja
Platja de la Mar Xica	ÒPTIMA	NO	5	5	3	3	1	3
Platja del Morrongo	ÒPTIMA	SÍ	5	5	3	3	4	5
Platja de la Caracola	ÒPTIMA	SÍ	5	5	4	3	5	4

El poblat del El Puig de la Nau de Benicarló és pioner en la investigació de l'ADN en el món íber

Arturo Oliver assenyala que la tipologia de l'ADN trobat en restes humanes del Puig tan sols coincideix amb altres trobades als Pirineus i en el nord d'Europa

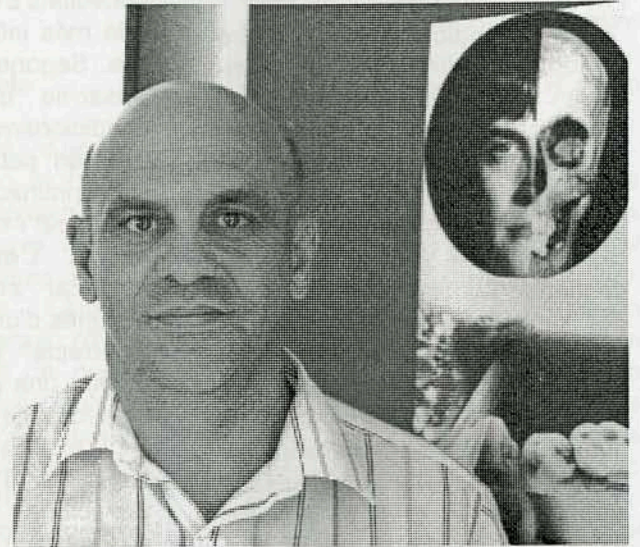
text JORDI MAURA

Dilluns van arrencar les Jornades de Noves Tecnologies en Arqueologia que organitza el Museu de Belles Arts de Castelló, l'Ajuntament de Benicarló i la Facultat de Medicina de la Universitat Complutense de Madrid (UCM). La primera de les jornades a càrrec d'Eva Fernández, del Laboratori de Genètica Forense i Genètica de Poblacions del Departament de Toxicologia i Legislació Sanitària de la UCM va dissenyar sobre l'Arqueologia i l'ADN. El Puig de la Nau de Benicarló és pioner en l'aplicació de l'estudi de l'Àcid Desoxirribonuclèic (ADN) en el món íber, segons va destacar Arturo Oliver, codirector del curs i director del Museu de Belles Arts de Castelló.

Els ritus funeraris íbers que acostumaven a incinerar els cossos dels seus morts han complicat la investigació genètica. Gràcies a troballes de restes humanes en els carrers del poblat s'ha pogut estudiar el seu material i informació genètica. L'explicació de l'aparició de restes humanes en els carrers cal trobar-la en les batalles. "No eren soterraments normals ja que es trobaven en nivells alts i d'enderrocament de les cases. Pensem que es tractava d'exhibicions de restes humanes com a trofeu de guerra o com escarni públic. Algunes tribus tallaven les mans als enemics com mostra o com càstig social", va explicar Oliver. De l'anàlisi de l'ADN s'extreu que la tipologia no coincideix amb cap actual de la Península Ibèrica i tan sols es troben restes del mateix tipus V en els Pirineus i el Nord d'Europa. "Això ens fa pensar que són restes una miqueta especials que no representaven a la societat perquè eren forasters o van ser executats en plena guerra a Benicarló. Com l'ADN és una cosa canviant ara cal realitzar comparatives amb altres poblats d'altres zones", assegura Arturo Oliver.

Moltes semblances

El doctor vinarossenc assegura que "mantenim molt de la cultura dels íbers fins a principis del segle XX quan s'inicia la revolució tecnològica". Entre les similituds l'arquitectura, formes de vida, estructura familiar, dieta o la ceràmica "que ens duu fins a la mateixa Traiguera". "Estem més prop del que sembla",

indica Oliver. El també responsable-coordinador de les excavacions del Puig de la Nau aposta per la potenciació des de l'administració del patrimoni històric. "Han conclòs les excavacions al Puig de la Nau i ara és el torn d'aprofitar-los des del punt de vista pedagògic i anar complementant etapes dels diferents tipus d'assentaments, buscar cases de llauradors a la plana, soterraments o torres de vigilància". Oliver va destacar l'alt nivell dels conferencians, grans especialistes en les seues diferents disciplines, des d'experts forenses, a químics, nutricionistes, metges i antropòlegs al servei de l'arqueologia. Les jornades han reunit a professors de la Complutense de Madrid, de la Universitat de Barcelona, de la Universitat de València, del Museu d'Arqueologia de Catalunya, de la Universitat del País Basc o de la Politècnica de Madrid, entre d'altres a més d'una nodrida assistència d'inscrits d'origens molt dispersos. La jornada prèvia a les jornades va coincidir amb una visita guiada amb una representació dramatitzada de la vida en el poblat a càrrec de l'empresa D'Arqueo i que va concloure amb un ball íber dels assistents. Aquesta activitat es repetirà el 23 de juliol i el 13 d'agost.

El PP de Benicarló reclama a l'edil de Turisme que agilitze el Pla Estratègic del municipi

Veuen inconcebible el tall en el subministrament elèctric ordenat per l'alcalde malgrat la il·legalitat dels habitatges

text JORDI MAURA

La regidora del Partit Popular de Benicarló María Teresa Traver va rebutjar les crítiques de la responsable de Turisme de Benicarló, Joaquina Bel (PSOE) al fet que la Generalitat no haja reposat una sèrie d'atraccions infantils de la Platja del Morrongo com estava previst i va defensar el treball realitzat pel partit Popular al capdavant de la institució local durant 14 anys. Traver va reclamar, al seu recanvi en el càrrec, que assumisca les seues funcions i prioritze les necessitats reals del municipi com és el desenvolupament del Pla Estratègic de Turisme (PET) que comportarà l'arribada de subvencions i aportacions externes al 33 per cent per a millorar l'oferta i infraestructures turístiques.

Traver va desprestigiar el treball realitzat per Bel en matèria turística, de la qual va dir "no té la talla i és poc imaginativa" i va donar a conèixer que s'ha aguantat les ganas "de demanar-li la dimissió". Segons l'únic grup de l'oposició a les reunions del CMT no es convoca al PP i tan sols assisteixen tres persones "perquè cada dia la gent es desanima".

Una cacicada

D'altra banda el portaveu del PP, Marcelino Domingo, va titllar de "cacicada de jutjat de guàrdia" la decisió d'ordenar el tall en el subministrament elèctric de set habitatges de les partides litorals nord de la localitat. Domingo va recordar que "tots sabem que la

regidora Joaquina Bel té un xalet il·legal i no se li ha tallat la llum, és inconcebible i *deleznable*", va dir. El portaveu del PP, partit amb el qual han proliferat les irregularitats urbanístiques per la població, va admetre que "l'aparició d'habitatges il·legals es dona en tots els pobles i siga del color que siga el govern, en part per no tenir zones adequades i per no revisar més freqüentment el Pla General".

Traver amb el ventall

Filant la Xarxa

<http://josepcarner.blogspot.com/>

Blog dedicat a la curiosa i interessant figura del poeta, periodista i diplomàtic Josep Carner. Curiosament, hi podeu llegir un post recent que fa referència a l'estada que Carner va fer a Beirut en els anys trenta, com a cònsul, just en el moment del començament del cop d'estat de Franco.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Breus

text REDACCIÓ

Un abocament d'oli de fregidora col·lapsa el centre

Els tècnics de Medi ambient investiguen l'abocament d'una gran quantitat de litres d'oli procedents d'una fregidora de bar o restaurant al clavegueram. Les autoritats locals a través del regidor Sergi Pitarch van descartar que l'abocament de l'oli es tractés d'algun accident ja que han existit denúncies prèvies per aquest fet en la mateixa zona. La circulació de vehicles a primeres hores de dimarts va ajudar a dispersar l'oli que va deixar molt relliscosa la confluència dels carrers Crist de la Mar, Joan Carles I i Rei en Jaume. Efectius del parc comarcal de Bombers de Benicarló es van personar en el lloc amb una autobomba i amb aigua a pressió i desgrassant van eliminar l'oli acumulat. L'edil de Medi ambient, Sergi Pitarch, va lamentar el fet i va recordar que "el local que opta per aquesta insalubre pràctica és perquè vol, ja que l'Ajuntament ofereix a tots els negocis la retirada gratuïta per part d'un gestor d'oli autoritzat de l'oli usat per a la posterior fabricació de biodiesel". Pitarch va explicar que el tècnic de Medi Ambient municipal va manifestar després d'una inspecció i visita als locals de la zona que serà complex localitzar a l'autor de l'abocament, però que si es localitza acabarà en la Fiscalia". Com a mesures el departament de Medi ambient ha informat del servei de retirada i ha advertit que hauran de certificar la retirada de l'oli per part d'aquest gestor. Tan sols un dels negocis de la placeta -el Pub 10- fa servir el servei i la resta tenia encara oli usat.

Els advocats del Maestrat finalitzen les seves classes per a parlar millor en públic

L'il·lustre Col·legi d'Advocats de Castelló ha organitzat per primera vegada per als lletrats del Maestrat un Curs per a parlar en públic amb eficàcia, sota la direcció de Maty G. Tchev, llicenciada en Ciències Polítiques i Sociologia especialista en tècniques d'Oratòria. El curs s'ha realitzat en tres sessions de sis hores en els salons del Cercle Mercantil i Cultural de Vinaròs i van concloure divendres passat. Aquest primer curs ha despertat molt interès entre els juristes de les comarques dels Ports i el Maestrat i han estat 30 els participants que no s'han volgut perdre les tècniques per a millorar l'oratoria professional amb l'aprofitament al màxim de recursos verbals i no verbals, veu, mirada, actitud i gestos. Els cursos han comptat amb classes pràctiques d'exposicions orals en els quals s'ha analitzat el missatge, l'ús del temps, els oients, les preguntes i les exposicions en funció de l'espai o les intervencions davant els mitjans de comunicació.

La Conselleria de Benestar Social engega el pla d'Esports Adaptats en les platges accessibles de Vinaròs, Benicarló i Peníscola.

Per tercer any consecutiu la conselleria de Benestar Social ha engegat el Pla d'Esports Adaptats en platges accessibles del litoral valencià, l'objecte del qual és oferir a les persones amb algun tipus de discapacitat alternatives per a organitzar el seu temps d'oci entorn d'una realitat lúdica, gratificant, normalitzadora, rehabilitadora, saludable i fonamental per a la seva qualitat de vida. En la nostra comarca el pla es desenvolupa en les platges de Vinaròs, Benicarló i Peníscola amb horari d'activitats entre les 11 a 14 hores, pels matins, i de 16.30 a 20.30 hores, per les tardes. Poden participar d'aquestes activitats totes les persones amb discapacitat que ho desitgen, inscrivint-se amb antelació a través d'algun centre, club o associació, o directament en les platges accessibles citades a més de les de Castelló de la Plana, Borriana, València, Calp, Benidorm, Alacant i Santa Pola.

El Pla d'Esports Adaptats en Platges Accessibles que organitzen implica a les conselleries de Cultura, Educació i Esport i Benestar Social, la Federació d'Esports Adaptats de la Comunitat Valenciana (FESA) i Bancaixa, preveu l'adequació d'espais propers als punts de platja accessible per a la realització d'activitats lúdico-esportives que abasten des de minilligues, tallers d'iniciació al busseig, vela adaptada o jocs, fins a la realització de jornades festives d'exhibició, així com informació i atenció esportiva personal. La Generalitat, a través de la conselleria de Benestar Social, ha posat aquest estiu a la disposició dels usuaris, 74 punts accessibles al bany en 44 dels 53 municipis costaners del País Valencià, el que fan de nostra autonomia un referent europeu en matèria de platges accessibles i instal·lacions aquàtiques adaptades, ja que en cap altre lloc d'Espanya o d'Europa hi ha tants punts de platja accessible com ací.

S'estima que al voltant de 30.000 persones amb algun tipus de discapacitat faran ús dels punts de platja accessible aquest estiu i es conta amb que, a més, molts d'ells aprofiten l'estada per a practicar esport i jocs adaptats el que, sens dubte, farà que la seva jornada platgera tinga un atractiu addicional. Cada platja accessible disposa, així mateix, de cadires amfibies, croses amfibies, cadira de dutxa, cabina WC, cabina de vestuari, cabina per a la dutxa, zona d'ombra per als usuaris, boies, passarel·les d'accés al mar, neteja peus, papereres, i cartell senyalitzador de la platja.

Escuder reclama a Sanitat una reunió de l'Àrea de Salut 01 per a abordar els greus dèficits sanitaris

text JORDI MAURA

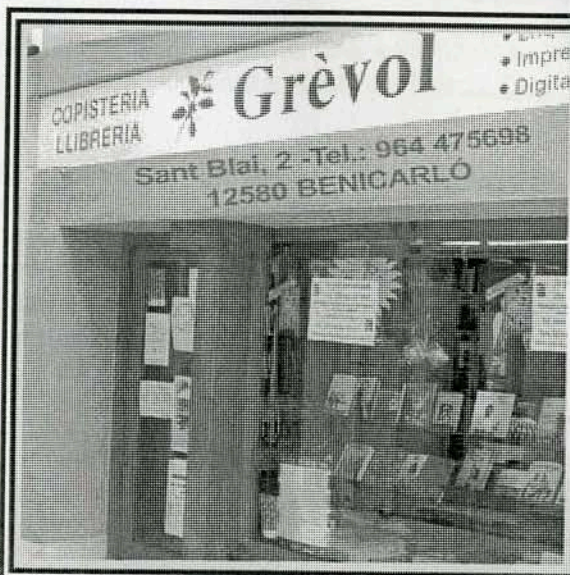
L'alcalde de Benicarló va instar dilluns novament a la Conselleria de Sanitat a convocar una reunió de l'Àrea de Salut 01 per abordar els greus problemes d'atenció sanitària i deixes "de llençar balons fora no invertint suficients recursos en la sanitat pública".

Segons el parer de la primera autoritat, això ha dut a un col·lapse del centre de salut de Benicarló "en un moment de l'any en el qual la quantitat d'usuaris va en augment". Escuder contradeia així a l'administració autonòmica, que la passada setmana emetia una nota de premsa assegurant que la cobertura sanitària està garantida per a tots els pacients. El precari servei que es presta en el centre de salut està motivant que, de rebot, es col·lapse també el servei d'Urgències de l'Hospital comarcal de Vinaròs amb pacients que en la majoria dels casos no precisa el seu pas per urgències.

Finalment Escuder va reclamar que "el problema és prou important com perquè es reuneixi l'Àrea de Salut 01", presidida pel diputat autonòmic Jaime Mundo, regidor també de l'ajuntament de Benicarló.

La primera autoritat municipal va advertir preventivament a tots els urbanitzadores de programes d'actuació integrada (PAI) del municipi en desenvolupament o en previsió d'execució, que tenen l'obligació d'urbanitzar la zona abans d'iniciar la construcció dels habitatges.

L'advertiment es deu al problema que genera per a veïns i Consistori l'incompliment d'aquesta norma que provoca que molts compradors d'habitatges nous, no els puguin ocupar perquè el consistori no pot lliurar la cèdula d'habitabilitat per la falta d'algun servei o compromís que correspon al urbanitzador. La normativa estableix que les zones de nova urbanització, han de tenir els serveis finalitzats i lliurats a l'ajuntament perquè aquest pugui emetre les cèdules corresponents. En aquesta situació, es troba la UA8, situada en el centre de la localitat, i on s'han construït nombrosos habitatges d'alt standing. "La plaça central no està acabada i els compradors no poden ocupar les seues cases", lamentava. A l'Avinguda Corts Valencianes hi havia habitatges ocupats durant 20 anys que no disposaven de la cèdula d'habitabilitat per aquest motiu. Escuder va alertar que l'executiu local, vetllarà pel compliment de la normativa urbanística.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Propietaris d'habitatges de Benicarló en sòl no urbanitzable protesten pel tall de subministrament elèctric

text JORDI MAURA

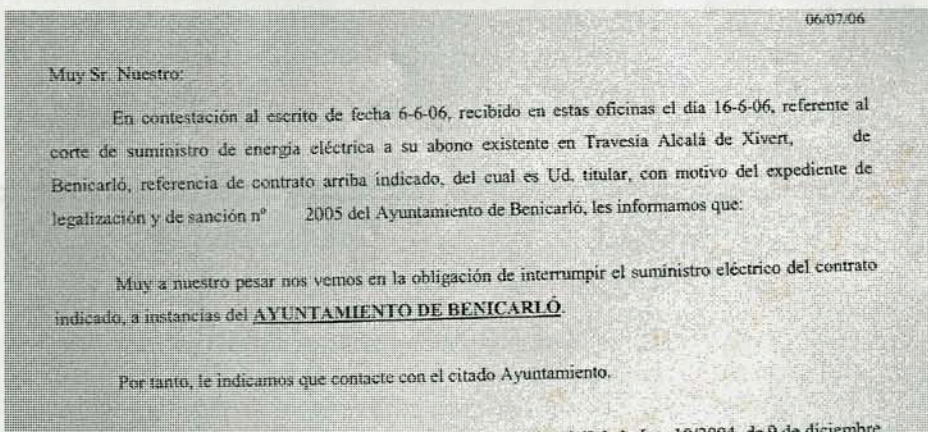
Arremeten contra el Consistori per optar per una solució tan dràstica quan estan en fase de regularització de la seva situació

Propietaris d'habitatges de diferents partides de Benicarló han emès una carta en la qual qualifiquen de "devastador sobre la seguretat i salut de les persones que viuen" el tall en el subministrament elèctric al que els ha sotmès, segons diuen, l'Ajuntament de Benicarló. En compliment de la legislació vigent en matèria urbanística, l'alcalde Enric Escuder va ordenar el tall de la llum de set habitatges il·legals, a les quals seguiran desenes de casos més fins a arribar als 93 afectats.

Segons el parer dels veïns de les partides Riu, Surrac, Aiguaoлива, Collet, Sanadorlí, Ribes, Clotals i Villaperdiz, aquest extrem és inadmissible i aplica "principis inconstitucionals i inhumans per a castigar a uns ciutadans donant un escarment sense sospesar les conseqüències negatives cap a les persones". Establint comparances, els veïns veuen similituds entre aquesta acció i les penúries que pateixen els presos a Guantánamo per part del govern nord-amer-

icà "on la Comissió de Drets Humans de l'ONU va condemnar a EEUU per tortures, entre elles no permetre que els presos es rentaren". Aquest acte ha implicat per als afectats una degradació de la seua qualitat de vida fins a extrems inadmissibles; no es poden rentar, no poden cuinar, no poden dormir en la seua casa i alguns s'han vist obligats a mendigar allotjament a casa dels seus familiars. "Creiem interpretar en aquest acte unes actituds molt greus per part de l'ajuntament que necessiten una ferma condemna sense pal·liatius", van explicar diversos portaveus de les associacions veïnals. "Amb aquest acte, l'administració local es posa, quant a tracte humà dels ciutadans, fora dels països civilitzats democràtics i dintre de les dictadures bananeras" van denunciar.

Però els afectats veuen en el tall del subministrament una intencionalitat en l'aplicació selectiva de les mesures com "una persecució encoberta dirigida exclusivament a aquest col·lectiu de ciutadans". Els afectats reclamen el mateix tracte que en els casos d'àtics il·legals construïts en el casc urbà "que s'han legalitzat mitjançant el pagament de la sanció, però mai se'ls ha tallat el subministrament elèctric, deixant a les persones al carrer". La solució segons els veïns passaria per emetre una ordre municipal dirigida a Iberdrola perquè restablisca el subministrament mentre es legalitzen els habitatges.

Carta rebuda per un dels propietaris afectats.

Asimismo le indicamos que según la Disposición Adicional 4ª de la Ley 10/2004, de 9 de diciembre, de la Generalitat, del Suelo No Urbanizable, una vez efectuada la suspensión del suministro, éste sólo podrá ser repuesto mediante notificación expresa en tal sentido del Ayuntamiento a Iberdrola.

Agenda

ART al PARADOR:

l'Exposició col·lectiva de pintura i escultura al Parador de Turisme de Benicarló "Inconsciente Colectivo".

Patrocina: Parador de Turisme de Benicarló. Entrada lliure.

Divendres 21

22:30 h Itinerari nocturn en bicicleta: Ruta pels edificis històrics de la ciutat. Places limitades. Inscripcions a la biblioteca de la Platja del Morrongo. Sortida des de l'Ajuntament. Organitza: Regidories de Cultura i de Turisme.

Dissabte 22

17:00 h Concurs de pesca (fins a les 21:00 h). 3ª fase sènior. Escullera del port. Organitza: Club de Pesca El Mero.

19:00 h Inauguració de l'exposició de pintura sobre seda "Paisatges del Maestrat" de Sali Garcia de Araoz (fins al dia 13 d'agost). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

19:00 h XII Campanya de prevenció de drogodependències. Marató Popular. Sortida: Pl. de la Constitució. Recorregut de 2 Km pels carrers de la ciutat. Inscripcions 30 min. abans de la sortida. Organitza: C. Atletisme Baix Maestrat i Regidoria d'Esports i Oficina d'Informació Juvenil.

19:00 h Trobada de grups de danses, amb la participació de diferents grups de balls populars. Pl. de l'Ajuntament. Organitza: Grup de danses Renaixença i Regidoria de Cultura.

21:00 h Concurs de pesca (fins a les 02:00 h). Platja de la Mar Xica. Organitza: Club de Pesca Esportiva de Benicarló.

22:30 h Teatre. La companyia de Pepa Plana presenta Julieta. Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Regidories de Cultura i de Turisme.

Diumenge 23

Festa de l'handbol al carrer. Organitza: C. Handbol Benicarló.

12:30 h I Curs de perfeccionament musical per a metalls "Ciutat de Benicarló". Concert de la banda de metalls del curs. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura.

19:30 h Beniber '06. Visita guiada dramatitzada pel poblat ibèric del Puig de la Nau. Sortida d'autobús (gratuït) a les 19'15 h des de la pl. de la Constitució. Aquesta activitat es repetirà a les 20'30 h amb sortida d'autobús a les 20'15 h. Organitza: Regidoria de Cultura i D'arqueol.

Dilluns 24

19:00 h Teatre de carrer. El grup Azar Teatre presenta Barroco-roll. C/ Major i voltants. Organitza: Regidories de Cultura i de Turisme.

Dimarts 25

09:00 h Gimnàstica de manteniment per a majors de 55 anys. Platja del Morrongo. Organitza: Regidoria d'Esports.

22:30 h Cine a la fresca amb la projecció de la pel·lícula Y entonces llegó ella. Platja del Morrongo. Organitza: Regidories de Cultura i de Turisme.

Dimecres 26

20:30 h Concert de la secció de fusta de l'Escola de Música "Ciutat de Benicarló". Pl. de Santa Maria. Organitza: Assoc. Musical "Ciutat de Benicarló".

Dijous 27

09:00 h Gimnàstica de manteniment per a majors de 55 anys. Platja del Morrongo. Organitza: Regidoria d'Esports.

Divendres 28

12:00 h Jornada d'esports adaptats (fina a les 14:00 h i de 16:30 a 21:30 h). Platja del Morrongo. Organitza: Federació d'esports adaptats de la Comunitat Valenciana i Regidoria de Turisme.

19:00 h Aeròbic a la platja del Morrongo. Organitza: Regidoria d'Esports.

22:30 h Itinerari nocturn en bicicleta: Ruta pels edificis històrics de la ciutat. Places limitades. Inscripcions a la biblioteca de la Platja del Morrongo. Sortida des de l'Ajuntament. Organitza: Regidories de Cultura i de Turisme.

Fresquets

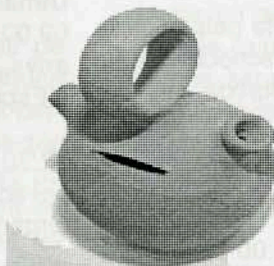
Així és com cada vegada ens agrada trobar-nos. I, per què no? Certament, els condicionadors d'aire són la "salvació" quan arriben aquestes dates de calor i sofoquines. El fet que la gent s'haja habituat a viure millor i amb més comoditat, per allò de la societat del confort, està provocant que aquests aparells s'estiguin convertint en una part més de la fisonomia de les nostres cases. Façanes, patis de llums, terrats, balconades ... són el lloc on habitualment trobem aquests aparells, encara que de vegades es poden trobar als llocs més inversenblants. Tot per no patir calor.

Ens hem acostumat tant, a viure bé, que ja no suportem les calors. Comentaris com que "aquest any fa més calor que mai" són habituals, i es repeteixen any rera any, encara que les temperatures, a l'estiu, si fa o no fa, solen ser semblants, la qual cosa demostra la poca memòria tèrmica que tenim els humans.

La societat del consum i la comoditat fa que, com a bojos, l'estiu es convertisca en una mena de tenda d'aparells climatitzadors que no té fre, on la demanda, en els últims anys, esta superant totes les previsions i amb prou feines s'acaba cobrint. Com sempre sol passar ens recordem de santa Bàrbara, quan trona i no som capaços de fer les previsions al llarg de l'any. Resultat, encariment del producte i instal·lacions, de vegades

544

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

defectuoses.

I si això no fos prou, tampoc som massa sensibles en un us racional d'aquest aparells, amb temperatures més baixes del que seria recomanable. Resultat, el consum d'energia elèctrica es dispara fins a cotes altíssimes. En aquests temps que l'energia depèn principalment del petroli, i aquest ens costa un ronyó, estaria bé que tots pensem una mica en que els recursos no són il·limitats, i fèrem cas dels consells de les guies d'estalvi.

Si a tot això li afegim, que aquests aparells "ajuden" a l'escalfament del planeta, mitjançant l'aire calent que desprenen, tal volta seria necessari que l'administració regulés els seus usos i la seua col·locació. No volem des

d'ací fer alarmisme, però si, provocar una mena de consciència per un ús més racional de l'energia, ja que tots som responsables de fer el nostre entorn més habitable.

Com indicàvem anteriorment, amb la poca memòria tèrmica que tenim, caldria recordar el que feien els nostres avis quan arribava l'època de la calor? Doncs no estaria malament, el parallet, sortir a la fresca a les nits, amb la consegüent relació entre veïns que hem perdut i ... el marraixó, aquell estri, autèntic, barat i nostre, que ens aguantava l'aigua fresqueta, potser ens ajudaria a fer més fàcil el pas de l'estiu.

EDITORIAL

Carxofa: encara que siga amb un poc de retard, ara no és temps i costa trobar carxofes, un basquet de carxofes per la banda de música de Benicarló. Un tercer premi competint amb professionals és molt més que un primer. Quan es treballa dur i amb ganes els fruits surten i es veuen. La nostra enhorabona. Sou un exemple a seguir per a altres entitats, musicals o no.

Panissola: un grapat de panissoles per al llaurador que ens porta les carxofes. La setmana passada es va precipitar. El dimarts va passar pel Morrongo, no va veure la bandera blava i es va esbarrar. La carxofa per a l'alcalde, que no ha posat la bandera blava al Morrongo perquè la platja no està en condicions, va pensar. Es va errar. El dijous ja estava la bandera onejant.

Nota del repartidor de panissoles: Igual que la Juventus, la Lazio i la Fiorentina han estat degradades, la carxofa de la setmana passada per a l'alcalde queda sense valor i transformada en panissola.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

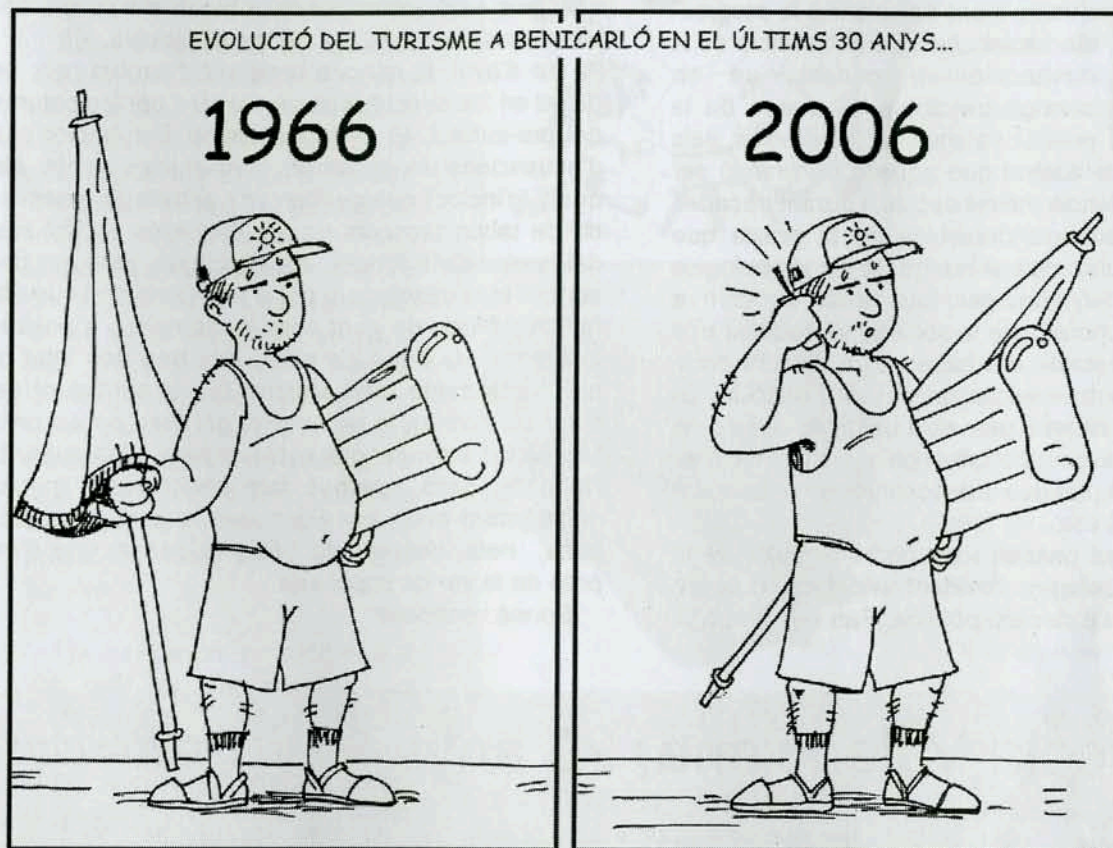
Col·laboradors/
XAVIER BURRIE
LLUCH, RAMON
TOLITO, JORDI
G. SEGARRA, RO
Fotografies/ N
GREG

Per Xavi Burriel

Canvis turístics

EVOLUCIÓ DEL TURISME A BENICARLÓ EN EL ÚLTIMS 30 ANYS...

El còmic

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Varen ser 76 els mollons que és van construir o reparar l'any 1845, al camí de partició. Molts d'aquests encara els podem vore millor o pitjor conservats.

Un dels molts personatges que tenen dedicat un carrer en el nostre poble és Pere de Thous, saps qui era.

- A – Un dels primers pobladors.
- B– Un dels mestres de Montesa.
- C– El constructor del convent de Sant Francesc.
- D – Un dels alcaldes del poble.

ERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
NATALIA SANZ, CARLES
PARÍS, JOSEP V. TAUS,
AURA, JESÚS MAESTRO,
ESPERRERRE I EL SAMARUC
NATALIA SANZ, JAVI PAU,
ORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

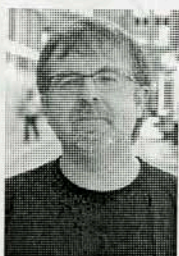
Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Lo Nostre

Tocs i Vares

text VICENT COLL

Un dels pecats més imperdonables que se li pot adjudicar a la progressia nacionalista de la transició és la obstinació en constituir-se en paratge inviolable, al marge de la realitat valenciana. El devenir dels anys ens ha demostrat que aquella obstinació per no veure l'evidència, ha fet escola, i durant dècades hem estat molts els deixebles de la praxis que aconsellava cultivar-se al marge de les simbologies i tradicions, definides per tots nosaltres com a coentes. La impuresa de la societat valenciana ens ha obligat a establir les bases d'un discurs sempitern, endolcint en excés un passat i adobant un futur imprecís dintre d'una altra unitat de destí dins del nostre univers. Han traït el país, les institucions, els símbols, la llengua i a nosaltres ens ha tocat viure sense tot això.

Els anys han passat, i els pares i mares de la transició que defugien l'evident evidència, ocupen, ara, els llocs de decisió política. Fan i desfan a la

seua mesura i ens asserenen aconsellant-nos la importància de no transigir en els nostres postulats més nobles i necessàries. La nostra tasca encomiable ens serà recompensada algun dia com a eficients guardians del pot de les essències.

Al dia d'avui, la minoria resistent d'aquest país es debat en les directrius assenyalades per les patums del pre-estatut. El fonamentalisme d'un sector cus d'acusacions als agosarats revisionistes (entre els quals m'incloc) que perfilen una estratègia semblada de tabús proscriu en les sagrades escriptures del nacionalista fervent. La conclusió, però, no pot ser per més desoladora per a mi. Atenent al que els fariseus diuen de gent com jo, començo a pensar que entre els uns i els altres ens han ben fotut el país i em sento orfe. Malgrat tot, el sentiment de culpa s'arrela en la profunditat del meu pensament i començo a pensar que el blaverisme m'ha posseït. No patiu, però, perquè faré penitència, i marxo decidit nord enllà, on diuen que la gent es noble, culta, neta, desvetllada i feliç, a passar uns dies prop de la veritat impol·luta.

Bones vacances.

Escola Valenciana, 20 anys

Irreflexions

text RAÜL BURRIEL

La federació Escola Valenciana és una de les entitats cíviques amb més presència i capacitat de mobilització de tot el País Valencià. A pesar dels barracons, de l'escassetat de professorat i de les accions de desmantellament del sistema educatiu públic per part del Consell, Escola Valenciana no perd l'optimisme i les ganes de treballar cada dia per reivindicar una escola pública, de qualitat, laica i, per suposat, en valencià. Ara, Escola Valenciana celebra els seus 20 anys d'existència i activitat continua i compromesa. Felicitats, xiquets i xiquetes, pares i mares, mestres.

Les Trobades d'Ensenyament en Valencià són l'activitat popu-

lar que aplega més gent al llarg de tot el país -oblidau-vos de les paelles hídriques i de les visites papals-. Es fan des del començament d'aquesta federació i, via escoles, "€œampes"€□ i xiquets i xiquetes, ajuntes més de 200.000 persones en les diverses concentracions que tenen lloc al llarg del nostre territori. Una anècdota respecte d'açò és que Escola Valenciana ven, durant les Trobades, unes 50.000 camisetes de la federació, camisetes que cada any porten un disseny diferent realitzat per Mariscal. El València CF ven unes 30.000 camisetes a l'any.

L'ACV Tirant lo Blanc, entitat a la que pertanyo, hi participe com una coordinadora més de les que componen la federació. Cadascuna d'aquestes coordi-

nadores representen centres, pobles, comarques o entitats de promoció del valencià o de compromís cívic. D'aquesta manera es cobreix un ampli ventall de sensibilitats que representen un gran col·lectiu social.

Aquest cap de setmana passat vaig tindre l'ocasió de participar en unes jornades tècniques organitzades per a que les coordinadores treballaren temes, actuals i de futur, de l'àmbit de la federació. La trobada va tindre lloc al terme municipal de Muro de l'Alcoi (el Comtat), curiosament en una casa rural anomenada "€œla Casa Blanca"€□ en l'alqueria d'Aznar. Hi vam compartir menjar, allotjament i treball, en un esforç col·lectiu que no per espenta per fer país i fer-lo en valencià.

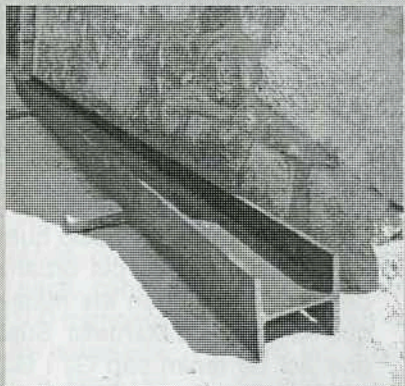
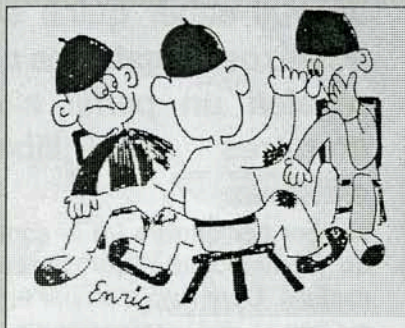
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Aviat estaareem en quadre. Tots se'n van de vacances. Uns se'n van anar a veure els bous i el rosari del Papa. D'ací uns dies altres se n'aniran a la Xina. Ei, que sí, que se'n van a veure els xinesos, passant per Mongòlia i acabant a Moscó. Tot un viatge, sí senyor i, a més, segons ens han explicat amb el transmongolià, un tren com el conegut transiberià. O siga, transiberià però en mongol. Quines ganes de patir. I damunt amb més vacances que les que l'is van ficar als soldats de la guerra d'Irak. Ja ho diuen, sama amb gust no pica. I els tafaners a partir, recordant el que va passar en aquella peli de "Pànic al transiberià".

I ja que parlem de patir, el que van patir els que esperaven el Papa l'altre dia. Segons Canal 9, un milió i mig, segons el recompte d'una empresa especialitzada dos centes cinquanta mil. Mireu que són sofrits els números, els estiren i els arronsen com si focen un xicle. Bé, a allò que anàvem, quina calor que feia, i tots esperant-lo, fins i tot, uns de Benicarló, amb foto inclosa ho van celebrar sortint als mitjans. Però tots l'esperaven? Tots ...no. Els tafaners érem com els de la Rita, com ho sabíem, lo seu, teníem vergonya. Encara que siga aliena i sense foto.

Parlant de foto, la de l'artista ens cal. Si senyor, el matxaca de l'alcalde actua de nou pintant el terra. Allí, al costat de l'Auditori, ens ha dibuixat una altra vegada el seu tres en ratlla particular per cobrir les desaparegudes i trencades llambordes que, els energúmens de tom, és dediquen a fer saltar, setmana sí, setmana també, mentre els municipals només passen per allí quan és ben de dia i no n'hi ha ningú. Com les llambordes són cares i els municipals miops, que es vagen carregant els

Els tafaners també estem preocupats per una altre problema, un col·laborador i amic nostre necessita una biga.

carrers. I els ciutadans pagant. Senyor alcalde i regidor d'obres i "cervells", ens pensem que, amb la marxa que porten, el repartidor de panissoles es ficarà les botes amb vostès i la seu "eficiència". Veurem.

Per cert, encara no entenem perquè no fiquen multes als allí aparcats. Allò no és una zona de vianants? Doncs, que fan més trenta cotxes aparcats tots els dies allí sense que ningú els diga res? Per no dir els del ases que trenquen els carrers! I el de la Guardia civil, que sem-

bla llogat allí tots els matins? Deu estar de servei continuat en aquella zona, mirant com els bars tanquen a deshora, no? Però, això, no és feina dels municipals? Ací tots tenen dret de caixa, sembla. Excepte els veïns!

Canviant de tema. Tenim un tafaner que això de la festa és innat en ell. Ara, a més de les seues festes celebra les dels altres. Casa seua és com ca la topa, tots es reuneixen allí per gaudir del tracte acurat amb l'art de Baco. Mireu que li agrada la festa, després se'ns queixa que li diem que només va a les farteres! Si nosaltres el que passa és que patim per ell, perquè no li passe com a Mundo amb tant de bous i farteres! Qui poquet ens estima. Però nosaltres continuarem vetllant per la seua salut. Que no li càpiga cap mena de dubte. Els amics estem per a això.

Per cert, els tafaners tomern estar negutosos. Quan ens va costar el viatge al Japó de l'alcalde quan allò dels bonsais? Els retratos de l'alcalde amb Kimomo, molt bé, però retratra-se per dir-nos tota la despesa com va dir que faria ... què? No havia de fer-se públic? Massa oscurantisme amb la despesa pública "protocolària". Ací tots obren la boca, però ... no per dir allò que toca. Es veu que tenen lapsus memorístics?

Els tafaners també estem preocupats per una altre problema, un col·laborador i amic nostre necessita una biga. Sí, com escolteu, una biga, de les de ferro. I la vol rovellada. No demana poc. I vol que li la porten. Vol que li la porten a casa allà per la muntanya, així que si algú sap d'una furgona que tinga capacitat per portar-ne i anar per revolts tan-cats que ens ho faça saber. Ara, això que estiga rovellada ... Amb una maneta de pintura d'eixa d'imitació no seria millor. Bé ja anirem a veure-ho a la inauguració de la seua plantà.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 543

text EL LECTOR

Sembla mentida que faça més de trenta anys que cria malves el dictador. És absolutament vergonyós que al nostre poble encara hi haja gent que no tinga clar això de la normalització lingüística. Però la cosa es torna sagnant quan un regidor d'un partit suposadament d'esquerres demana les actes en castellà. No sé qui ho va dir, però estic totalment d'acord que això de la llengua és una cosa massa seriosa com per a deixar-la en mans de polítics com els que tenim. Jo puc donar un altre exemple de regidoria en mans del "partit de l'esquerra", com és la d'esports, a la qual totes, absolutament totes les comunicacions que es fan es redacten en castellà. No sé quin és el motiu ni la raó, ja que el fet que el senyor Utiliano parle sempre en castellà no el trobo tan important, ja que les funcionàries em sembla que són totes del poble. Com bé es diu al tema de la setmana, quan manaven els del Pp el respecte per la llengua potser era més escrupolós. Aquesta gent que ara ens governa, que se suposa que una part són nacionalistes, passen olímpicament de la utilització del valencià. Se suposava que això de la llengua i la normalització s'acabaria d'arrodonir i que tot seria com hauria de ser: fer normal l'ús de la nostra llengua en tots el àmbits. Però es veu que la "E" del partit majoritari a l'ajuntament pot més que la "V" del seu soci de govern. Ai! Qui m'hauria dit que podria arribar a recordar-me del senyor Flos i la tasca que va fer. Al final sempre és el mateix, i el valencià, tot i les solemnes declaracions que els polítics posen als preàmbuls i articulats de les normes que el volen defensar, és la germà pobre i desvalgut,

Jo vull saber quins són aqueixos magatzems que regalen un pernil si et compres els llibres d'escola.

sempre per darrere i a la sombra de l'omnipotent i omnipresent castellà. Com hem d'arribar enlloc si fins i tot professionals de l'ensenyament, nascuts al poble, els parlen als fills en castellà? A la marxa que portem, dins d'uns quants anys els valencianoparlants serem una espècie en vies d'extinció i tothom ens veurà com una relíquia del passat.

Arreplego la preocupació de Robes davant la revelació que els que han fet el nou pla urbanístic de Benicarló siguen els mateixos que han fet el de Marbella. Suposo que ací no tenim cap Gil i Gil, ni cap Julián Muñoz. Ni tampoc cap polític que vulga deixar la seua dona per una folclòrica. Tampoc no crec que cap dels polítics que governen el nostre ajuntament pensa en els beneficis econòmics que es poden aconseguir desenvolupant tasques de govern. Més aviat penso que tota aquesta gent vol el millor per al seu poble, i no es plantegen omplir-se la butxaca a costelles de l'erari públic o de les sucoses comissions dels gran especuladors urbanístics. Espero que allò que ha passat a Marbella ens servisca com a exemple de què no s'ha de fer. Espero.

Estic d'acord amb una part del que diu Coll a la seua col·laboració setmanal (a vore si continua aquesta regularitat). Recordo que l'any passat, quan van morir aquells bombers a l'incendi de Guadalajara, el trio fantàstic del Pp va fer sang i fetge de la tragèdia, i va ser capaç, amb una manca de sensibilitat absolutament canalla, de disparar a tort i a dret tot exigint dimissions, responsabilitats i tot allò que es podia

demanar. No van deixar de furgar en el dolor. Ara, amb motiu del tràgic accident del metro de València, el partit en l'oposició no ha utilitzat les víctimes com a arma política. Magnífic exemple del quan els del partit de la dreta haurien d'aprendre. Però no estic d'acord en el seu optimisme sobre la possible derrota de Camps i la seua troupe. Ho sento, però encara em sembla una cosa massa quimèrica. Però de qual-sevol manera, pobre de qui arribe al govern de la generalitat, que em sembla que trobarà tots els diners gastats entre regates elitistes i visites pontificies "de alto estanding". Jo vull saber quins són aqueixos magatzems que regalen un pernil si et compres els llibres d'escola. Vull que em diguen si és cuixa o espatlla, si és de Jabugo, de Guijuelo o de Terol. Vull saber si l'emboliquen i si també regalen el moble jamonero i el ganivet am el mateix cognom. Vull saber si el greix del regal tacarà les fulles dels llibres o només les lluirà. Vull saber la part que és de consum exclusiu del xiquet, i si el pare només té l'usufructe o també pot ensumar-lo. Vull saber si l'os del pernil s'ha de portar al menjador de l'escola per a donar més gust a la sopa de fideus.

No havia sentit la cançó aqueixa de Amo a Laura fins que vaig llegir Joan Heras. M'ha semblat una fotesa total aprofintant la trobada aqueixa de les famílies, que espero hagen cantat pensant que la cosa anava de debò. Com se n'hauran rigut els creatius de l'agència de publicitat que l'han creada!

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

No només faltes d'ortografia. També paraules amb lletres canviades d'ordre o consonants que no consonen.

EL COL·LAPSE DE L'ANXOVA DEL CANTÀBRIC

A

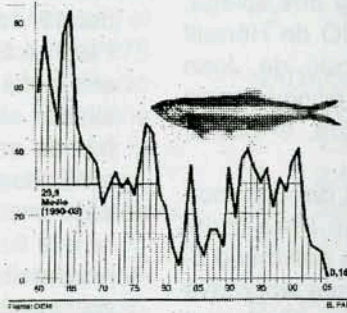
quest és el segon any consecutiu que la Unió Europea (UE) prohibeix la pesca d'anxova al calador del Golf de Biscaia. Molts experts havien denunciat, des

de fa temps, el perill d'extinció d'aquesta espècie a la Mar Cantàbrica. És difícil de creure que pugui desaparèixer aquest peix blau tant conegut i consumit. L'explicació dels processos responsables és el motiu del present article.

L'anxova, seitó o aladroc (*Engraulis encrasicolus*) és peix nedador de cos fusiforme de fins 20 cm de longitud. Viu uns 3 anys i es reproduïx des del primer any. Cada individu pot produir fins a tres-cents mil ous, d'abril a setembre, dels que en viuran molt pocs. A la primavera les anxoves formen moles nombroses i s'apropen a la costa (costera), la resta de l'any baixen a profunditats de 100 a 150 metres. Es distribueix per les costes atlàntiques europees i per la Mediterrània. El calador del Golf de Biscaia tenia una població important d'anxova que ha segut explotada durant molts anys. Prop de 260 vaixells -200 bascs, cantabres, gallecs.. i la resta francesos- i uns 3300 mariners pescaven anxova que, majoritàriament, era envasada i donava treball a 15000 persones més a terra. El peninsulars empraven l'art de cèrcol o fanal (llum) i els francesos el ròsec pelàgic. Al cèrcol atreuen el peix a la superfície amb una llum i l'encerclen amb una xarxa; és un art selectiu perquè sols capturen allò que es vol pescar. Al ròsec pelàgic la xarxa no va pel fons -com al bou d'ací- sinó entre dues aigües; art menys selectiu i peix de menys valor perquè perd l'escata.

Els conflictes entre pescadors francesos i peninsulars -guerres de l'anxova- han sigut freqüents, be pel tipus d'art, per l'excés de peix o, darrerament, per la manca de peix. L'any 1992 es signà l'Acord d'Arcachon entre els governs espanyol i francès on es pactà el repartiment del Total Admissible de Captures d'anxova (TAC), fixada anualment per la UE, i els períodes de pesca de cada flota. La TAC total durant els anys noranta fou de 33000 Tm amb un 90% per a la flota espanyola (29700 Tm) i un 10% per a la francesa (3300 Tm); a més, l'Estat Espanyol intercanviava amb el francès 9000 Tm d'anxova i per 2500 Tm de lluç i 3400 Tm d'altres peixos. Els francesos es comprometen a no pescar durant la costera de primavera, de 30 de març fins 1 de juny.

El Consell Internacional d'Exploració de la Mar (CIEM) -grup independent d'uns 1000 científics que assessora a la Comissió Europea- ve alertant, des de l'any 2000, que la quantitat total d'anxoves està per sota del mínim necessari per assegurar el naixement de futures generacions. El CIEM fixa en 28000 Tm la biomassa límit per la població d'anxova del Golf de Biscaia.

A l'any 2002, el comissari de pesca Fischler proposà una reducció de la TAC de l'anxova del 40% però no fou acceptada pels ministres de pesca i la TAC continuà en 33000 Tm. Si la mitjana de captures durant la dècada dels noranta fou de 30.000 Tm, els anys 2003 i 2004 es pescaren sols 11.000 Tm. A més, a més, els alevins i els ous d'anxova es van reduir a un terç. El nou comissari de pesca Joe Borg proposà una TAC de 5000 Tm per a 2005, però les pressions dels governs espanyol i francès van aconseguir que la quantitat sols baixés a 30.000 Tm. Es fixà que si la biomassa total d'anxoves fora inferior a 28000 Tm, s'establiria una veda. Durant la costera de 2005, sols es capturaren 200

Tm d'anxova, la quantitat més baixa dels darrers decennis. Com la biomassa total era de 10360 Tm d'anxoves, es determinà una veda fins 31 de desembre de 2005.

Tres institucions científiques -CIEM, l'Institut Oceanogràfic Espanyol i el centre basc Azti-, les confraries de pescadors espanyoles i el govern basc demanaven la continuació de la veda durant 2006, però les pressions dels governs ho van impedir. Es rebaixà la TAC total a 5000 Tm i hi havia el compromís de deixar de pescar si a 1 de juliol la biomassa total estava per sota de 28000 Tm.

En una intervenció al Senat de Madrid, feta en març d'enguany, la ministra d'agricultura i pesca espanyola assegurà que 5000 Tm era una "quantitat insignificant" que no influiria sobre la recuperació de l'anxova cantàbrica. Però les captures realitzades durant l'actual costera han assolit, tant sols, 720 Tm i la Comissió Europea dictaminà la veda fins 31 de desembre de 2006.

La tossuderia de govern espanyol i del govern i pescadors francesos ha aconseguit que s'explotés una temporada més la població d'anxoves, en contra de la major part de la comunitat científica, i que es faci molt més complicada la seva recuperació. Confien en la gran capacitat reproductora i de recuperació de les anxoves encara que les dades eren força negatives. Segons declaracions de representants del ministeri d'agricultura y pesca espanyol, "els científics no tenen en compte les circumstàncies socioeconòmiques i busquen la recuperació de la població de peixos el més ràpid possible encara que sigui incompatible amb la supervivència del sector". O dit d'una altra manera, cal posar en perill el recurs pesquer per no tenir problemes polítics, econòmics o socials a curt termini, perquè a la llarga, ja en tindran els que vinguin darrera.

Pere Bausà

ASSAIG DES DE LA PLOMA D'UN IL·LUSTRE.

text SUSANNA ANGLÉS

Editorial Brosquil des de la seva col·lecció Glosari ens apropa a conèixer l'ambició. Aquest juny ens aplega, des de Brosquil, *TEORIA DE L'AMBICIÓ* de Hérault de Séchelles sota l'estudi i la traducció de Joan Verdegal. El llibre, assaig, és una edició bilingüe entre la llengua de l'autor, el francès i la nostra, el català. Què ens trobarem?

En els darrers mesos de 1788, a l'edat de vint-i-nou anys, Hérault de Séchelles publicava un llibre titulat *Codicille politique et pratique d'un jeune habitnat d'Épône*, recull de reflexions enginyoses que abordava de manera cínica l'art de triomfar. L'any 1802 (vuit anys després de la seua mort), se'n va fer una edició a partir d'una còpia que s'havia conservat, però aquesta vegada amb el títol de *Théorie de l'ambition*. En aquest tractat aforístic, més que donar preceptes d'ambició, el jove Hérault de Séchelles s'havia proposat desvelar els mitjans que aquesta fa servir per aconseguir els seus fins. El llibre, inèdit en català i en castellà, ens pareix com un tractat del culte al jo, una mostra de l'egotisme de l'autor, del seu aïllament i confiança en la pròpia intel·ligència.

Marie-Jean Hérault de Séchelles, és un digne representant de la literatura aforística francesa. El seu origen acomodats no va impedir que aquest advocat, general en temps de la monarquia de Lluís XVI, esdevingués un defensor fervorós de la revolució i de la República. Va ser el principal inspirador de la Constitució de 1793 i l'exclusiu redactor de la *Déclaration des Droits de l'homme*.

UNA BONA NARRACIÓ SOBRE LA GUERRA CIVIL.

De llibres, en aquest cas memòries narratives, basa-

des en la Guerra Civil Espanyola i que, a més, siguin de no-ficció se n'han escrit un fum i se n'han publicat, també, moltes ... però, avui, els volem parlar d'un llibre on l'escriptor conta allò que va viure, va veure i va sentir durant el conflicte armat que va explotar des del 18 de juliol del 1936 i durant tres anys. **NO SE FUSILA EN DOMINGO**, és un testimoni narratiu que ens instal·la dins el món dimensional d'una subtil sensibilitat en la que va viure, aquells tristos esdeveniments, en Pablo Uriel....Aquest testimoni, aquestes memòries, van romandre adormilades durant molts anys fins que l'entorn familiar d'en Uriel va voler traure a la llum un testimoni escrit que ens apropa a una realitat objectiva, digna d'un cronista, que, a la vegada, escriu de manera sensible i digna.

La editorial que ha tret a la llum aquesta magnífica narració, és Pre-textos i a ella li devem que la puguem llegir amb qualitat i sabent, també és veritat, que és molt difícil que quelcom editat per Pre-textos no sigui de qualitat.

Tot i les més de 400 pàgines del llibre, aquest es llegeix molt bé ... com es sol dir d'una tirada, ja que els capítols són breus i estan escrits amb una expressivitat sense ornaments literaris. És un llibre que conta una història, dins moltes històries, d'una manera clara, afable, i directa....com mirant als ulls.

CAMPIONAT D'ESPANYA CADET D'ATLETISME PRAT DE LLOBREGAT JULIOL 2006

Els dies 15 i 16 de juliol va tindre lloc a la localitat del Prat de Llobregat, el Campionat d'Espanya d'atletisme a l'Aire Lliure en categoria Cadet i amb la participació de dues atletes del C.A. BAIX MAESTRAT, aconseguint uns molts bons resultats. Cristina Ferrando va participar en la prova d'Alçada puixant al podi amb Medalla de Bronze amb una marca d'1,57mts. Cristina Monforte va participar en la prova de de 100MT fent 4ª en les semifinals aturant el crono en un temps de 16"37 i fent 6ª en la final amb un temps de 18"18. També va participar en Triple Salt acabant 10ª amb una millor marca de 10,73 mts.

NOVES METES

text REDACCIÓ

El Club Natació de Benicarló amb la seua entrenadora Lucía Vicente es va desplaçar al Campionat Autonòmic per edats en la ciutat de Villena (Alacant) el passat 7-8-9 de Juliol on van acudir un total de 276 nadadors i nadadores de 29 equips. La selecció Benicarlanda va estar formada per Ferrán Remolina guanyador de (2) medalles en la disciplina de 100 m braça (plata) i 200 m braça (bronze), Miguel Piñana, David Marqués, Marc Fresquet, Agustín Parra, Marcos Fuente i Janinna Rodríguez.

En les diferents sèries nadades durant les tres jornades disputades en la piscina de 50 m, tots els nostres nadadors van aconseguir millorar el seu rànquing personal. En algunes proves, quedant a mil·lèsimes de noves mínimes nacionals per a participar la setmana que ve en el Campionat d'Espanya a Barcelona, on ja tenen assegurada la seua presència 3 dels nostres nadadors.

NADADOR: FERRÁN REMOLINA

RK	RESUL	ESTILS	
2	1:18.74	100 m braça	MEDALLA PLATA
4	2:34.69	200 m estils	
8	2:40.21	200 m esquena	
3	2:50.99	200 m braça	MEDALLA BRONZE

NADADOR: MIGUEL PIÑANA

RK	RESUL	ESTILS
5	2:32.32	200 m papallona
6	30.12	50 m papallona
6	2:32.41	200 m estils
4	5:22.04	400 m estils

NADADOR: DAVID MARQUES

RK	RESUL	ESTILS
11	33.25	50 m esquena
13	31.85	50 m papallona
10	1:11.13	100 m esquena
13	1:16.41	100 m papallona

NADADOR: AGUSTIN PARRA

RK	RESUL	ESTILS
6	1:21.53	100 m braça
9	2:45.16	200 m estils
8	5:53.51	400 m estils
9	3:00.08	200 m braça

NADADOR: MARC FRESQUET

RK	RESUL	ESTILS
5	58.99	100 m lliures
6	2:09.78	200 m lliures
8	26.96	50 m lliures
7	4:36.31	400 m lliures

NADADOR: MARCOS FUENTE

RK	RESUL	ESTILS
7	2:46.08	200 m papallona
10	2:37.00	200 m estils
12	1:12.36	100 m papallona
15	2:58.33	200 m braça

NADADORA: JANINA RODRIGUEZ

RK	RESUL	ESTILS
5	1:30.25	100 m braça
12	1:21.42	100 m esquena
8	2:55.50	200 m esquena

En relleus masculins, 4 x 200 m lliures (9:11.37), 4 x 100 lliures (4:09.79) i 4 x 100 estils (4:36.27) es van aconseguir els llocs 9é, 10é i 7é respectivament.

TORNA KARRVAZ (i 2)

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Com era d'esperar, cap dels dos supòsits que vaig plantejar la passada setmana s'ha complert. Ni he pogut parlar amb el senyor Karrvaz –no ha estat per falta de ganes i voluntat-, ni m'han acomiadat –no ha estat per falta de ganes i voluntat. Vaig però al que interessa, que no és altra cosa que desvetllar-li al lector poc iniciat en aquest peculiar submón del CDB la personalitat de l'enigmàtic escultor i la seua relació amb el Benicarló.

Lucas Carrión Vázquez, personatge petulantet tal com va quedar ben palés en la seua autobiografia, va ser un conegut àrbitre de futbol valencià de la dècada dels 80. Bé, valencià, valencià, tampoc, perquè és del Rincón de Ademuz i em permeto dubtar de tot el que no siga la filiació exclusivament espanyola de la gent de tan entranyable indret. I conegut, conegut, tampoc ho va ser massa fora de l'entorn regional balompèdic. Va fer de linier en alguns partits de primera divisió i ací a Benicarló se'n va atipar de xiular quan estàvem a tercera.

Efectivament, és possible pensar que un home acostumat a patir les ires dels públics de pobles i poblets siga un ésser del tot insensible, incapaç d'exterioritzar de cap manera que no siga la fatxenderia els seus sentiments. L'amic Karrvaz és una clara excepció i tot i que conserva els tics inherents a l'estament arbitral ha aconseguit demostrar que també té el seu coret i sobretot el seu orgullet.

La temporada 82 – 83 Lucas Carrión, acompanyat en especial d'un jutge de línia pèl-roig de cognom Escobar, va protagonitzar un dels arbitratges més recordats per l'afició benicarlanda al desapare-

gut camp de l'actual plaça de l'Emperador Carles I o V. Va ser contra el Benidorm. Fores de joc increïbles, faltes dels forasters no sancionades i targetes descaradament provocadores van fer enfurir el respectable. Sí, el personal es va enfurismar molt. Possiblement més del que és habitual. Alguns espectadors van iniciar un assalt desafortat al terreny de joc amb la gens noble intenció d'agredir el nostre escultor i els seus ajudants. Els futbolistes del Benidorm no se'n podien avindre. La cosa no anava amb ells, totes les ires es van centrar exclusivament amb els col·legiats. A partir d'aquest partit es van succeir tota una sèrie d'esdeveniments que van acabar, no cal recordar-ho, amb la pèrdua de drets per part del CDB sobre les seues instal·lacions esportives de tota la vida. Ningú sap bé què va passar. Tothom però en sap el principi, el partit contra el Benidorm, i el final, el Benicarló anant a jugar els seus partits a Peníscola per falta de camp.

Moltes són les llegendes urbanes que han corregut sobre aquell dia. Totes falses, naturalment. Que si interessos urbanístics, que si deixadesa d'algun membre de la junta directiva, que si l'àrbitre a

saber Déu què deguera pretendre... tot un reguitzell de d'incongruències que a hores d'ara fa que encara hi haja gent desaprensiva i malpensant que es crega que alguna cosa estranya va succeir.

Aquell mateix any, a la falla Benicarló, un ninot o com es diga això representava la figura del nostre àrbitre –Cabrón Vázquez, posava allà- satisfet de la seua actuació i d'haver aconseguit els seus malignes –a jutjar per l'expressió de la caricatura- propòsits. No passaria res si l'Ajuntament li encarregara al senyor Karrvaz una escultura de les seues per substituir o acompanyar la de Carles I o V per recordar-lo en la plaça on va materialitzar una de les seues, segur, pitjors obres.

El que haguera pogut estar un bonic i fins i tot, per què no dir-ho, interessant reportatge s'ha quedat en una nota pseudocòmica i m'ha deixat, com a professional, absolutament enfonsat. Ho vaig intentar, de veritat que ho vaig intentar. Tinc un amic que es dedica a la crítica d'art i fa quatre mesos que el persegueixo perquè, a través del marxant de Karrvaz, em facilite el telèfon del nostre home. És clar, què es pot esperar d'una amic meu?

Només per acabar. Ahir dijous, a les 20.30, la Junta Directiva del CDB va celebrar una roda de premsa per comentar l'actual situació. Quin detall. Em van dir fins i tot si hi volia anar. Fetes les pertinents consultes a l'amo vaig haver de desistir del meu propòsit. Aquest pamflet es comprén que s'imprimeix un dia abans de sortir. Però de matí o a tot estirar a migdia. Vaja desastre.

EL COR DA CAPO EN EL I FESTIVAL CHOEURS SANS FRONTIERES (I)

El passat dissabte 15 de juny el Cor Da Capo va emprendre el seu viatge cap a França. Per tal de participar en el I Festival de Cors sense Fronteres, que organitza la població de Vernet les Bains, localitzada al sud del país veí en el que s'anomena la Catalunya Nord.

text REDACCIÓ

Cap a les dotze del migdia van arribar a Vernet on els esperava una comitiva per dinar, en el que van poder gaudir de la gastronomia de la zona. Després de dinar van anar cap a l'alberg on s'hostatjaven i van deixar tot l'equipatge.

Una volta acomodats van fer una excursió per pujar gairebé al cim del Canigó on està ubicat el monestir de Sant Martí del Canigó. Els coralistes i els acompanyants van poder fer una visita guiada per tot el complex romànic.

A les vuit de la tarda es van desplaçar a la població veïna dels Masos per tal d'oferir el primer concert al públic francès. En el concert van participar tres cors a més del Cor Da Capo: la coral Alegria de Vernet les Bains, la coral La Pastourelle, de Charleroi, Bèlgica; una agrupació de dues corals de Barcelona: l'Orfeo la Lira i la Coral de Sant Adrià.

El Cor Da Capo, va interpretar les següents peces: When I fall in love, de E. Heyman i V. Young, on cal destacar el solo que va fer Elena Jordana; la famosa Singing in the rain de A. Freed i N. H. Brown; l'espiritual Summer Time de G. Gershwin; Chabuca Limeña de A. Hernández; el Cavaller Enamorat de J. Costa i J. Manen; el divertit Festin du jeudi gras de A. Banchieri, i Oh Happy day una peça tradicional de gospel, on va

destacar Sandra Bayarri per la seua brillant actuació com a solista. Les peces van estar preparades per l'equip de direcció compost per la directora Mª Carmen Gellida i Albiol i la subdirectora Liliana Vizcarro Coll.

Al finalitzar el concert, va tenir lloc el tradicional cant conjunt amb els cors que van participar en el festival i la peça escollida va ser Els Segadors, himne de Catalunya.

Continuarà ...

Concert de l'escola de música "Ciutat de Benicarló"

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

Dilluns passat dia 17, les seccions de metall i percussió de l'Escola de Música "Ciutat de Benicarló" van oferir la seua ja tradicional audició de fi de curs en la Plaça de Santa Maria. L'espai, utilitzat habitualment com lloc d'assajos o concerts des de fa uns mesos per l'Associació Musical, acollia en aquesta ocasió als alumnes més joves de la seua Acadèmia. Les trompetes, trompas, trombons, tube, bombardins o percussió sonaven a la plaça amb els futurs músics, alguns dels quals oferien la seua primera audició en públic i que servia com complement de la preparació acadèmica que han tingut durant tot el curs. Els professors de cada especialitat controlaven que tot estigués bé i aconsellaven als seus alumnes a afrontar aquests primers passos d'actuació en públic. Aquest, va premiar amb perllongats aplaudiments els esforços dels alum-

nes, valorant positivament aquest altre tipus d'activitats musicals, obertes a tot el món i que pretén oferir al costat de moltes altres que programa l'Associació Musical, una música molt variada en diferents espais de la ciutat. La següent audició dels alumnes de fusta serà el pròxim dia 26 de juliol en el mateix lloc.

Comerç al carrer

text REDACCIÓ

Dimecres es va presentar en ple centre històric comercial de Benicarló, l'edició d'aquest estiu de la campanya "Comerç al carrer", amb la presència de la regidora de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Benicarló, Joaquina Bel, i la presidenta de la Unió de Comerços de Benicarló, Maria Lluïsa Martínez.

El diumenge 6 d'agost, entre les 10 del matí i les 9 de la tarda, el comerç de Benicarló tornarà a sortir al carrer, en una nova edició de la campanya "Comerç al carrer", per a oferir els millors preus i les millors oportunitats, amb el lema "Les rebaixes més baixes".

La Unió de Comerços de Benicarló i la Regidoria de Comerç i Mercats organitzen aquesta campanya, que tan bona acollida ha tingut en les anteriors edicions, per oferir als consumidors els millors preus de la temporada de rebaixes, amb la qualitat de sempre.

Roda de premsa al carrer..
amb el millor aire condicionat

